

บรรณกรรม

ภาษาไทย

บทความ

- ชนทวิล เนียมตันก์. "ทักษะในการฟัง." ประชาศึกษา 15 (กรกฎาคม 2507) : 711.
- พูนพิงศ์ วรวิฑู, ม.ร.ว. "การวิจัยแบบทดลอง." ใน เอกสารการอบรมเกี่ยวกับการวิจัยหรือค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ สำหรับบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
[ม.ป.ท., ม.ป.ป.] : 1.

วิทยานิพนธ์

- รัตนาศิริพานิช. "ความเข้าใจในการฟังและผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษาไทยกลางในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและภาษามลายูในจังหวัดปัตตานี." ปริชญ์วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2507.
- พิชัย สันถิภรณ์. "การใช้อุปกรณ์การสอน ของครูอนุบาล โรงเรียนราษฎร์ในกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริชญ์มหาบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516.
- ศศิธร ชันดิขรรค์. "พัฒนาการของความสามารถในการฟังและความสามารถในการอ่าน ของนักเรียนในระดับประถมศึกษา." ปริชญ์วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร), 2520.

ကျမ်းဂန်စာအုပ်များBooks

- Anderson, Paul S. Language Skills in Elementary Education.
New York : Macmillan, 1964.
- Campbell, Donald T. and Stanley, Julian C. Experimental and Quasi - Experimental. Design for Research. Chicago :
Rand McNally, 1963.
- De Vito, Joseph A. The Psychology of Speech and Language : An Introduction to Psycholinguistics. New York : Random House,
1970.
- Dayton, C. Mitchall and Stunkard, Clayton L. Statistical for Problem Solving. New York : MacGraw - Hill Book Co; 1969.
- Ferguson, George A., Statistical Analysis in Psychology and Education. 4th ed. Tokyo : McGraw - Hill Kogakasha, 1976.
- Huck, W. Schuyler ; Cormier, William H. ; and Bounds, JR ; William G. Reading Statistics and Research. New York : Haper and Row, 1974.
- Huitema, Bradley E. Analysis of Covariance and Alternatives.
New York : John Wiley and Sons, 1980.
- Kerlinger, Fred N. Foundations of Behavioral Research. 2nd ed.
New York : Holt Rinehart and Winston, 1973.
- Lordahl, Daniel S. Modern Statistics for Behavioral Sciences.
New York : The Ronald Press Company, 1967.

- Myers, Jerome L. Fundamental of Experimental Design. 3rd ed.
Boston : Allyn and Bacon, 1979.
- Stell, Robert G.D. and Torrie, James H. Principles and Procedure
of Statistics. New York : McGraw - Hill Book Co; 1960.
- Winer, B.J. Statistical Principles in Experimental Design. Tokyo :
McGraw - Hill Kogakusha, 1971.

Articles

- Glass, Gene V.; Peekham, Percy D.; and Sanders, James R. "Consequences of Failure to Meet Assumptions Underlying the Fixed Effects Analysis of Variance and Covariance." Review of Educational Research 42 (Summer, 1972) : 241.
- Hendrix, Leland J.; Carter, Melvin W.; and Hintze Jerry L. "A Comparison of Five Statistical for Analyzing Pretest - Posttest Designs." Journal of Experimental Education 47 (Winter 1978/1979) : 96 - 101.
- Hollow, Sister Mary Kevin. "Listening Comprehension at the Intermediate - Grade Level." The Elementary School Journal 26 (December 1955) : 158 - 161.
- Pratt, Edward. "Experimental, Evaluation of a Program for the Improvement of Listening." The Elementary School Journal (March 1956) : 315 - 320.
- Vukelick, Carol. "The Development of Listening Comprehension through Storytime." Language Arts 53 (November/December 1976) : 889 - 890.

Other Material

- Allison, Thomas Lee. "A Comparison of Reinforcement Activities for Listening Comprehension Skills." Dissertation Abstracts International (April 1971) : 5463 - A.
- Brousseau, Paula Joan. "A Study of the Interrelationships of Reading Ability, Listening Ability and Intelligence of Ninth and Tenth Grade Students." Dissertation Abstracts International (April 1972) : 4828 - A.
- Bruland, Richard Anthony. "Listening and Listening - Reading at Two Rates or Presentation by Fifth Grade Pupils." Dissertation Abstracts International 32 (August 1971) : 833 - A.
- Caccavo, Emil. "The Listening Comprehension Level of a Informal Reading Inventory as a Predictor of Intelligence of Elementary School Children." Dissertation Abstracts International 30 (July 1968) 164 - A.
- Charanyananda, Isra. "A Study of Children's Ability to Hear the Tones of the Thai Language." (Master's thesis) 1962.
- Goldberg, Norman Jerome. "A Study of the Effects of a Series of Lessons in Listening Comprehension Based upon Children's Literature, On Reading Comprehension in Second Grade." Dissertation Abstracts International 39 (November 1978) 2722 - A.

- Housden, Theresa M. "The Influence of the Reliability of the Dependent Variable on Statistical Power" Dissertation Abstracts International 38 (November 1978) 2724 - A.
- Klinzing, Dene Garvin. "Listening Comprehension of Preschool Age Children as a Function of Rate of Presentation, Sex and Age." Dissertation Abstracts International 32 (August 1971) : 790 - A.
- Legge, William Bruce. "Comparison of Listening Abilities of Intermediate Grade Pupils Categorized According to Intelligence, Achievement and Sex." Dissertation Abstracts International 27 (March 1967) 2947 - A.
- Robison, Jens Joseph. "The Effect of Non - Homogeneous Within - Group Regression Coefficients and Sample Size on the Distribution of the F Statistic in the Analysis of Covariance." Dissertation Abstracts International 30 (May 1970) 4836 - A.
- Regers, Minnie Moss. "The Effects of Speech Patterns on Listening Comprehension." Dissertation Abstracts International (January 1973) : 3488 - A.
- Teach, Joan Krauss "The Effects of Rate Controlled Speech on the Listening Comprehension of Learning Disabled and Normal Children." Dissertation Abstracts International 39 (October 1978) 2187 - A.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

1. การวิเคราะห์ความแปรปรวน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-ratio
เพศ (A)	$SS_A = (3) - (1)$	$(p-1)$	SS_A/df	MS_A/MS_E
เขาวนัญญา (B)	$SS_B = (4) - (1)$	$(q-1)$	SS_B/df	MS_B/MS_E
วิธีสอน (C)	$SS_C = (5) - (1)$	$(r-1)$	SS_C/df	MS_C/MS_E
เพศ x เขาวนัญญา (AB)	$SS_{AB} = (6) - (3)$ $-(4) + (1)$	$(p-1)(q-1)$	SS_{AB}/df	MS_{AB}/MS_E
เพศ x วิธีสอน (AC)	$SS_{AC} = (7) - (3)$ $-(5) + (1)$	$(p-1)(r-1)$	SS_{AC}/df	MS_{AC}/MS_E
เขาวนัญญา x วิธีสอน (BC)	$SS_{BC} = (8) - (4)$ $-(5) + (1)$	$(q-1)(r-1)$	SS_{BC}/df	MS_{BC}/MS_E
เพศ x เขาวนัญญา x วิธีสอน (ABC)	$SS_{ABC} = (9) - (6)$ $-(7) - (8)$ $+(3) + (4)$ $+(5) - (1)$	$(p-1)(q-1)(r-1)$	SS_{ABC}/df	MS_{ABC}/MS_E
ความคลาดเคลื่อน	$SS_E = (2) - (9)$	$pqr(n-1)$	SS_E/df	

เมื่อ $(1) = \frac{\sum G^2}{npqr}$

$(4) = \frac{(\sum B_j^2)}{npr}$

$(2) = \sum x_{ijk}^2$

$(5) = \frac{(\sum C_k^2)}{npq}$

$(3) = \frac{(\sum A_i^2)}{nqr}$

$(6) = \frac{[\sum (AB_{ij})^2]}{nr}$

$$(7) = \frac{[\sum(AC_{ik})^2]}{nq}$$

$$(8) = \frac{[\sum(BC_{jk})^2]}{np}$$

$$(9) = \frac{[\sum(ABC_{ijk})^2]}{n}$$

SS_A คือ ผลบวกกำลังสองของ เพศ

SS_B คือ ผลบวกกำลังสองของ เขาวนมีญญา

SS_C คือ ผลบวกกำลังสองของ วิธีสอน

SS_{AB} คือ ผลบวกกำลังสอง ระหว่าง เพศกับ เขาวนมีญญา

SS_{AC} คือ ผลบวกกำลังสอง ระหว่าง เพศกับ วิธีสอน

SS_{BC} คือ ผลบวกกำลังสอง ระหว่าง เขาวนมีญญา กับ วิธีสอน

SS_{ABC} คือ ผลบวกกำลังสองของ เพศ เขาวนมีญญา และ วิธีสอน

$SS_{w.cell}$ คือ ผลบวกกำลังสองภายในเซลล์

MS_A คือ ค่าเฉลี่ยกำลังสองของ เพศ

MS_B คือ ค่าเฉลี่ยกำลังสองของ เขาวนมีญญา

MS_C คือ ค่าเฉลี่ยกำลังสองของ วิธีสอน

MS_{AB} คือ ค่าเฉลี่ยกำลังสอง ระหว่าง เพศกับ เขาวนมีญญา

MS_{AC} คือ ค่าเฉลี่ยกำลังสอง ระหว่าง เพศกับ วิธีสอน

MS_{BC} คือ ค่าเฉลี่ยกำลังสอง ระหว่าง เขาวนมีญญา กับ วิธีสอน

MS_{ABC} คือ ค่าเฉลี่ยกำลังสองของ เพศ เขาวนมีญญา และ วิธีสอน

$MS_{w.cell}$ คือ ค่าเฉลี่ยกำลังสองภายในเซลล์

p คือ วัชของแถว

q คือ วัชของคอลัมน์

r คือ วัชของการทดลอง

n คือ วัชของการสังเกต

2. การวิเคราะห์ความแปรปรวนรวม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
เพศ (A)	A'_{yy}	(p-1)	$1 = A'_{yy}/df$	1 / 8
เขวามัน้อยูญา (B)	B'_{yy}	(q-1)	$2 = B'_{yy}/df$	2 / 8
วิธีสอน (C)	C'_{yy}	(r-1)	$3 = C'_{yy}/df$	3 / 8
เพศ x เขวามัน้อยูญา (AB)	AB'_{yy}	(p-1)(q-1)	$4 = AB'_{yy}/df$	4 / 8
เพศ x วิธีสอน (AC)	AC'_{yy}	(p-1)(r-1)	$5 = AC'_{yy}/df$	5 / 8
เขวามัน้อยูญา x วิธีสอน (BC)	BC'_{yy}	(q-1)(r-1)	$6 = BC'_{yy}/df$	6 / 8
เพศ x เขวามัน้อยูญา x วิธีสอน (ABC)	ABC'_{yy}	(p-1)(q-1)(r-1)	$7 = ABC'_{yy}/df$	7 / 8
ความคลาดเคลื่อน	E'_{yy}	pqr(n-1)-1	$8 = E'_{yy}/df$	

เมื่อ

$$A'_{yy} = (A+E)_{yy}' - E'_{yy}$$

$$B'_{yy} = (B+E)_{yy}' - E'_{yy}$$

$$C'_{yy} = (C+E)_{yy}' - E'_{yy}$$

$$AB'_{yy} = (AB+E)_{yy}' - E'_{yy}$$

$$AC'_{yy} = (AC+E)_{yy}' - E'_{yy}$$

$$BC'_{yy} = (BC+E)_{yy}' - E'_{yy}$$

$$ABC'_{yy} = (ABC+E)_{yy}' - E'_{yy}$$

$$E'_{yy} = E_{yy} - (E_{xy}^2/E_{xy})$$

$$(A+E)'_{yy} = (A_{yy} + E_{yy}) - \frac{(A_{xy} + E_{xy})^2}{(A_{xx} + E_{xx})}$$

$$(B+E)'_{yy} = (B_{yy} + E_{yy}) - \frac{(B_{xy} + E_{xy})^2}{(B_{xx} + E_{xx})}$$

$$(C+E)'_{yy} = (C_{yy} + E_{yy}) - \frac{(C_{xy} + E_{xy})^2}{(C_{xx} + E_{xx})}$$

$$(AB+E)'_{yy} = (AB_{yy} + E_{yy}) - \frac{(AB_{xy} + E_{xy})^2}{(AB_{xx} + E_{xx})}$$

$$(AC+E)'_{yy} = (AC_{yy} + E_{yy}) - \frac{(AC_{xy} + E_{xy})^2}{(AC_{xx} + E_{xx})}$$

$$(BC+E)'_{yy} = (BC_{yy} + E_{yy}) - \frac{(BC_{xy} + E_{xy})^2}{(BC_{xx} + E_{xx})}$$

$$(ABC+E)'_{yy} = (ABC_{yy} + E_{yy}) - \frac{(ABC_{xy} + E_{xy})^2}{(ABC_{xx} + E_{xx})}$$

$$A_{xx} = (\sum A_x^2)/nqr - G_x^2/npqr$$

$$B_{xx} = (\sum B_x^2)/npr - G_x^2/npqr$$

$$C_{xx} = (\sum C_x^2)/npq - G_x^2/npqr$$

$$AB_{xx} = (\sum AB_x^2)/nr - (\sum A_x^2/nqr) - (\sum B_x^2/npr) + G_x^2/npqr$$

$$AC_{xx} = (\sum AC_x^2)/nq - (\sum A_x^2/nqr) - (\sum C_x^2/npq) + G_x^2/npqr$$

$$BC_{xx} = (\sum BC_x^2)/np - (\sum E_x^2/npr) - (\sum C_x^2/npq) + G_x^2/npqr$$

$$ABC_{xx} = (\sum ABC_x^2)/n - (\sum A_x^2/nqr) - (\sum E_x^2/npr) - (\sum C_x^2/npq) + G_x^2/npqr$$

$$E_{xx} = \sum X^2 - (\sum ABC_x^2)/n$$

$$A_{xy} = (\sum A_x A_y)/nqr - (G_x G_y/npqr)$$

$$B_{xy} = (\sum B_x B_y)/npr - (G_x G_y/npqr)$$

$$C_{xy} = (\sum C_x C_y)/npq - (G_x G_y/npqr)$$

$$AB_{xy} = (\sum AB_x AB_y)/nr - (\sum A_x A_y)/nqr - (\sum B_x B_y)/npr + G_x G_y/npqr$$

$$AC_{xy} = (\sum AC_x AC_y)/nq - (\sum A_x A_y)/nqr - (\sum C_x C_y)/npq + G_x G_y/npqr$$

$$BC_{xy} = (\sum BC_x BC_y)/np - (\sum B_x B_y)/npr - (\sum C_x C_y)/npq + G_x G_y/npqr$$

$$ABC_{xy} = (\sum ABC_x ABC_y)/n - (\sum AB_x AB_y)/nr - (\sum AC_x AC_y)/nq - (\sum BC_x BC_y)/np + (\sum A_x A_y)/nqr + (\sum B_x B_y)/npr + (\sum C_x C_y)/npq - G_x G_y/npqr$$

$$E_{xy} = \sum XY - (\sum ABC_x ABC_y)/n$$

$$A_{yy} = (\sum A_y^2)/nqr - G_y^2/npqr$$

$$B_{yy} = (\sum B_y^2)/npr - G_y^2/npqr$$

$$C_{yy} = (\sum C_y^2)/npq - G_y^2/npqr$$

$$AB_{yy} = (\sum AB_y^2)/nr - (\sum A_y^2)/nqr - (\sum B_y^2)/npr + G_y^2/npqr$$

$$AC_{yy} = (\sum AC_y^2)/nq - (\sum A_y^2)/nqr - (\sum C_y^2)/npq + G_y^2/npqr$$

$$BC_{yy} = (\sum BC_y^2)/np - (\sum B_y^2)/npr - (\sum C_y^2)/npq + G_y^2/npqr$$

$$ABC_{yy} = (\sum ABC_y^2)/n - (\sum AB_y^2)/nr - (\sum AC_y^2)/nq - (\sum BC_y^2)/np \\ + (\sum A_y^2)/nqr + (\sum B_y^2)/npr + (\sum C_y^2)/npq - G_y^2/nqr$$

$$E_{yy} = \sum Y^2 - (\sum ABC_y^2)/n$$

$\sum X^2$ คือ ผลบวกกำลังสองของคะแนนการทดสอบก่อน (ตัวแปรรวม) ทั้งหมด

$\sum Y^2$ คือ ผลบวกกำลังสองของคะแนนการทดสอบครั้งหลัง (หรือผลต่างของคะแนนการทดสอบก่อนและหลัง) ทั้งหมด

$\sum XY$ คือ ผลบวกของผลคูณระหว่างคะแนนการทดสอบก่อนและคะแนนการทดสอบครั้งหลัง (หรือผลต่างของคะแนนการทดสอบก่อนและหลัง)

G_x^2 คือ ผลบวกของคะแนนการทดสอบก่อนทั้งหมดยกกำลังสอง

G_y^2 คือ ผลบวกของคะแนนการทดสอบครั้งหลัง (หรือผลต่างของคะแนนการทดสอบก่อนและหลัง) ยกกำลังสอง

$G_x G_y$ คือ ผลคูณระหว่างผลบวกของคะแนนการทดสอบก่อนทั้งหมดกับผลบวกของคะแนนการทดสอบครั้งหลัง (หรือผลต่างของคะแนนการทดสอบก่อนและหลัง) ทั้งหมด

$\sum A_x^2$ คือ ผลบวกกำลังสองของคะแนนการทดสอบก่อนทั้งหมดที่เนื่องมาจากเพศ

$\sum A_y^2$ คือ ผลบวกกำลังสองของคะแนนการทดสอบครั้งหลัง (หรือผลต่างของคะแนนการทดสอบก่อนและหลัง) ที่เนื่องมาจากเพศ

- $\angle A_x A_y$ คือ ผลบวกของผลคูณระหว่างคะแนนการทดสอบก่อนกับคะแนนการทดสอบหลัง (หรือผลต่างของคะแนนการทดสอบก่อนและหลัง) ที่เนื่องมาจากเพศ
- $\angle B_x^2$ คือ ผลบวกกำลังสองของคะแนนการทดสอบก่อนทั้งหมดที่เนื่องมาจากเซวานปัญญา
- $\angle B_y^2$ คือ ผลบวกกำลังสองของคะแนนการทดสอบครั้งหลัง (ผลต่างของคะแนนการทดสอบก่อนและหลัง) ที่เนื่องมาจากเซวานปัญญา
- $\angle B_x B_y$ คือ ผลบวกของผลคูณระหว่างคะแนนการทดสอบก่อนกับคะแนนการทดสอบครั้งหลัง (หรือผลต่างของคะแนนการทดสอบก่อนและหลัง) ทั้งหมดที่เนื่องมาจากเซวานปัญญา
- $\angle C_x^2$ คือ ผลบวกกำลังสองของคะแนนการทดสอบก่อนทั้งหมดที่เนื่องมาจากวิธีสอน
- $\angle C_y^2$ คือ ผลบวกกำลังสองของคะแนนการทดสอบครั้งหลัง (ผลต่างของคะแนนการทดสอบก่อนและหลัง) ที่เนื่องมาจากเซวานปัญญา
- $\angle C_x C_y$ คือ ผลบวกของผลคูณระหว่างค่าของคะแนนการทดสอบก่อนกับคะแนนการทดสอบครั้งหลัง ทั้งหมดที่เนื่องมาจากวิธีสอน
- $\angle AB_x^2$ คือ ผลบวกกำลังสองของคะแนนการทดสอบก่อนที่เนื่องมาจากเพศและเซวานปัญญาในเซลล์ต่าง ๆ
- $\angle AB_y^2$ คือ ผลบวกกำลังสองของคะแนนการทดสอบครั้งหลัง (หรือผลต่างของคะแนนการทดสอบก่อนและหลัง) ที่เนื่องมาจากเพศและเซวานปัญญาในเซลล์ต่าง ๆ
- $\angle AB_x AB_y$ คือ ผลบวกของผลคูณระหว่างคะแนนการทดสอบก่อนกับคะแนนการทดสอบครั้งหลัง (ผลต่างของคะแนนการทดสอบก่อนและหลัง) ในเซลล์ต่าง ๆ ที่เนื่องมาจากเพศและเซวานปัญญา
- $\angle AC_x^2$ คือ ผลบวกกำลังสองของคะแนนการทดสอบก่อนที่เนื่องมาจากเพศ และวิธีสอนในเซลล์ต่าง ๆ

- $\sum AC_y^2$ คือ ผลบวกกำลังสองของคะแนนการทดสอบครั้งหลัง (หรือผลต่างของคะแนนการทดสอบก่อนและหลัง) ที่เนื่องมาจากเพศ และวิธีสอนในเซลล์ต่าง ๆ
- $\sum AC_x AC_y$ คือ ผลบวกของผลคูณระหว่างคะแนนการทดสอบก่อนกับคะแนนการทดสอบครั้งหลัง (หรือผลต่างของคะแนนการทดสอบก่อนและหลัง) ในเซลล์ต่าง ๆ ที่เนื่องมาจากเพศและวิธีสอน
- $\sum BC_x^2$ คือ ผลบวกกำลังสองของคะแนนการทดสอบก่อนที่เนื่องมาจากเขาวนปัญญาและวิธีสอนในเซลล์ต่าง ๆ
- $\sum BC_y^2$ คือ ผลบวกกำลังสองของคะแนนการทดสอบครั้งหลัง (หรือผลต่างของคะแนนการทดสอบก่อนและหลัง) ที่เนื่องมาจากเขาวนปัญญาและวิธีสอนในเซลล์ต่าง ๆ
- $\sum BC_x BC_y$ คือ ผลบวกของผลคูณระหว่างคะแนนการทดสอบก่อนกับคะแนนการทดสอบครั้งหลัง (หรือผลต่างของคะแนนการทดสอบก่อนและหลัง) ในเซลล์ต่าง ๆ ที่เนื่องมาจากเขาวนปัญญาและวิธีสอน
- $\sum ABC_x^2$ คือ ผลบวกกำลังสองของคะแนนการทดสอบก่อนที่เนื่องมาจากเพศ เขาวนปัญญาและวิธีสอนในเซลล์ต่าง ๆ
- $\sum ABC_y^2$ คือ ผลบวกกำลังสองของคะแนนการทดสอบครั้งหลัง (หรือผลต่างของคะแนนการทดสอบก่อนและหลัง) ที่เนื่องมาจากเพศ เขาวนปัญญาและวิธีสอนในเซลล์ต่าง ๆ
- $\sum ABC_x ABC_y$ คือ ผลบวกของผลคูณระหว่างคะแนนการทดสอบก่อนและคะแนนการทดสอบครั้งหลัง (หรือผลต่างของคะแนนการทดสอบก่อนและหลัง) ในเซลล์ต่าง ๆ ที่เนื่องมาจากเพศ เขาวนปัญญาและวิธีสอน

3. การหาค่าเฉลี่ยปรับแล้ว (Adjusted mean)

$$\bar{Y}_{jadj} = \bar{Y}_j - b_w (\bar{X}_j - \bar{X}_{..})$$

เมื่อ	\bar{Y}_{jadj}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยปรับแล้วของกลุ่มที่ j
	\bar{Y}_j	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยที่ยังไม่ได้ปรับของกลุ่มที่ j
	b_w	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ของการถดถอยรวมภายในกลุ่ม
	\bar{X}_j	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของตัวแปรของของกลุ่มที่ j
	$\bar{X}_{..}$	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของตัวแปรรวม

ภาคผนวก ข.

ตัวอย่างการคำนวณข้อตกลงเบื้องต้น
(ของคะแนนการทดสอบก่อนและหลังของนิสิตชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-แม่ไก่กับแม่ไก่ขาวสาวลี)

1. การทดสอบการแจกแจงปกติของประชากร

H_0 : ประชากรมีการแจกแจงปกติ

ขั้นตอนในการคำนวณ

1.1 คำนวณหา \bar{x} และ SD (s)

1.2 แปลงข้อมูลให้เป็นความถี่

1.3 หาขีดจำกัดจริง ($X = \text{real limit}$) และค่าเฉลี่ย ($M = \text{Mean}$)

1.4 ทา $x = X - M$

1.5 ทา $z = x/s$

1.6 เปิดตาราง Z ทา p_k จากค่า z 2 ค่า

1.7 ทา $f_o = N \cdot p_k$

1.8 ทา $X^2 = \frac{f_o - f_e}{f_e}$

1.9 ทา $X^2 = \sum_{k=1}^K \left[\frac{(f_{o,k} - f_{e,k})^2}{f_{e,k}} \right]$

หมายเหตุในการตีค่าความถี่แต่ละชั้นน้อยกว่า 5 ให้เอาความถี่ในชั้นที่ใกล้เคียงกัน
รวมกันให้ไ้มากกว่าหรือเท่ากับ 5

I	II	III	IV	V	VI	VII
Class	f_o	Real limit	$x=X-M$	$z=x/s$	P_k	$fe=N \cdot P_k$
10.4-9.5	5				.0526	4.2
9.4-8.5	6	9.45	3.15	1.62	.0809	6.472
8.4-7.5	14	8.45	2.15	1.11	.1441	11.528
7.4-6.5	16	7.45	1.15	.59	.1905	15.24
6.4-5.5	8	6.45	0.15	.08	.2019	16.152
5.4-4.5	15	5.45	-0.85	-.44	.1589	12.712
4.4-3.5	8	4.45	-1.85	-.95	.1003	8.024
3.4-2.5	8	3.45	-2.85	-1.47	.0469	3.752
2.4-1.5	0	2.45	-3.85	-1.98	.0177	1.416
1.4-0.5	0	1.45	-4.85	-2.5	.0049	.392
0.4-0	0	.45	-5.85	-3.02	.0013	.104

$N = 80$

Class	f_o	f_o	χ^2
10.4 - 9.5	5	4.2	.15
9.4 - 8.5	6	6.472	.03
8.4 - 7.5	14	11.528	.53
7.4 - 6.5	16	15.24	.04
6.4 - 5.5	8	16.152	4.11

Class	f _o	f _e	χ^2
5.4 - 4.5	15	12.712	.41
4.4 - 3.5	8	8.024	.001
น้อยกว่า 3.5	8	5.664	.96
			6.231

จากตาราง $\chi^2_{0.5,5} = 11.07$ และ χ^2 ที่คำนวณได้ = 6.231

∴ การแจกแจงของประชากรของข้อมูลชุดนี้เป็นการแจกแจงปกติ

2. การทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนของประชากร

$$H_0 : \sigma_1^2 = \sigma_2^2$$

$$F = \frac{s_a^2}{s_b^2}$$

จากการคำนวณ s_a^2 หมายถึงความแปรปรวนของ กลุ่มทดลอง หรือกลุ่มควบคุม

s_b^2 หมายถึง ความแปรปรวนของกลุ่มควบคุมหรือกลุ่มทดลอง

$$\text{โดยที่ } s_a^2 > s_b^2$$

$$F = \frac{3.6481}{3.2041}$$

$$= 1.139$$

∴ ประชากร 2 กลุ่มมีความเป็นเอกพันธ์

3. การคำนวณหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการทดสอบความมีนัยสำคัญ

การคำนวณ r_{XY}

$$\begin{aligned} r_{XY} &= \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2] [N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}} \\ &= \frac{80(2678.5) - (399.5)(503.5)}{\sqrt{[80(2844.5) - (399.5)^2] [80(3461.75) - (503.5)^2]}} \\ &= .329 \end{aligned}$$

การทดสอบความมีนัยสำคัญของ r_{XY}

$$H_0 : \rho_{XY} = 0$$

$$t = r \sqrt{\frac{N - 2}{1 - r^2}}, \quad df = N - 2 = 78$$

$$= .329 \sqrt{\frac{80 - 2}{1 - (.329)^2}}$$

$$= 3.077^*$$

∴ คะแนนการทดสอบก่อนและหลังมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. การทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของสัมประสิทธิ์ของการถดถอย

$$H_0 : \beta_1 = \beta_2$$

ขั้นตอนในการคำนวณ

1. หา SS_W

$$SS_W = \sum y_w^2 = \sum_{i=1}^J y_i^2$$

$$\sum y_i^2 = \sum Y_i^2 - \frac{(\sum Y_i)^2}{n_i}$$

2. ทน SS_{res_w}

$$SS_{res_w} = \sum y_w^2 - \frac{(\sum xy_w)^2}{\sum x_w^2}$$

$$\sum xy_w = \sum_{i=1}^j xy_i$$

$$\sum xy_i = \sum XY_i - \frac{(\sum X_i)(\sum Y_i)}{n_i}$$

$$\sum x_w^2 = \sum_{i=1}^j x_i^2$$

$$\sum x_i^2 = \sum X_i^2 - \frac{(\sum X_i)^2}{n_i}$$

3. ทน SS_{res_i}

$$SS_{res_i} = \sum y_i^2 + \frac{(\sum xy_i)^2}{\sum x_i^2}$$

4. ทน SS_{heter}

$$SS_{heter} = SS_{res_w} - SS_{res_i}$$

5. ทน F - ratio

$$F = \frac{MS_{heter}}{MS_{res_i}}$$

ตารางสรุป

Source	SS	df	MS	F
Heterogeneity of slope	SS_{heter}	$J - 1$	$SS_{heter}/J-1$	MS_{heter}/MS_{res_i}
Individual residual(res_i)	SS_{res_i}	$N - 2J$	$SS_{res_i}/N-2J$	
Within residual(res_w)	SS_{res_w}	$N - J - 1$		

ตัวอย่างการคำนวณจากข้อมูล กาสว่างรัง - แม่ไก่กับเมล็ดข้าวสาลี

$$\sum y_1^2 = 1534 - \frac{(236)^2}{40} = 141.6$$

$$\sum y_2^2 = 1938 - \frac{(268)^2}{40} = 142.4$$

$$SS_w = \sum y_w^2 = 284$$

$$\sum xy_1 = 1240 - \frac{(196)(236)}{40} = 83.6$$

$$\sum xy_2 = 1466 - \frac{(206)(268)}{40} = 85.8$$

$$\sum xy_w = 169.4$$

$$\sum x_1^2 = 1086 - \frac{(196)^2}{40} = 125.6$$

$$\sum x_2^2 = 1186 - \frac{(206)^2}{40} = 125.1$$

$$\sum x_w^2 = 250.7$$

$$SS_{res_w} = \frac{284 - (169.4)^2}{250.7} = 169.54$$

$$SS_{res_1} = \frac{141.6 - (83.6)^2}{125.6} = 85.96$$

$$SS_{res_2} = \frac{142.4 - (85.8)^2}{125.1} = 83.55$$

$$SS_{res_1} = 169.51$$

$$SS_{heter} = 169.54 - 169.51 = .03$$

Source	SS	df	MS	F
Heterogeneity of slope	.03	1	.03	.013
Individual residual (res ₁)	169.51	76	2.23	
Within residual (res _w)	169.54	77		

∴ สัมประสิทธิ์ของการถดถอยของข้อมูลชุดนี้ไม่เป็นเอกพันธ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 คะแนนของนักเรียนจากการตอบแบบสอบถามของนิทานชุด กาสร้างรัง - แม่ไก่กับเมล็ดข้าวสาลี

คนที่	กลุ่มควบคุม		คนที่	กลุ่มทดลอง	
	การทดสอบก่อน	การทดสอบครั้งหลัง		การทดสอบก่อน	การทดสอบครั้งหลัง
1	4	8	1	8	9
2	4	6	2	7	9
3	6	5	3	5	6
4	6	8	4	8	8
5	6	7	5	7	10
6	5	7	6	7	8
7	4	4	7	7	9
8	8	8	8	4	8
9	8	9	9	6	8
10	8	7	10	2	7
11	2	3	11	3	4
12	4	5	12	7	8
13	4	5	13	5	5
14	7	7	14	5	4
15	4	3	15	6	7
16	5	7	16	4	5
17	3	7	17	4	6
18	4	4	18	6	8
19	6	4	19	4	3

ตารางที่ 22 (ต่อ)

คนที่	กลุ่มควบคุม		คนที่	กลุ่มทดลอง	
	การทดสอบก่อน	การทดสอบครั้งหลัง		การทดสอบก่อน	การทดสอบครั้งหลัง
20	5	5	20	6	7
21	8	9	21	5	7
22	4	8	22	5	6
23	7	7	23	8	8
24	6	7	24	5	7
25	8	8	25	4	6
26	7	9	26	7	9
27	2	5	27	7	7
28	4	6	28	4	9
29	4	7	29	6	8
30	5	4	30	7	10
31	3	3	31	2	6
32	2	5	32	2	4
33	2	5	33	6	5
34	4	6	34	5	5
35	4	4	35	6	9
36	4	3	36	3	5
37	4	3	37	2	5
38	4	7	38	4	5
39	7	8	39	5	3
40	4	3	40	2	5

ภาคผนวก ค.

1. การวิเคราะห์แบบสอย

ก. การหาระดับความยากของข้อกระทง

$$P = \frac{R_H + R_L}{N}$$

เมื่อ P หมายถึง ระดับความยากของข้อกระทง
 N หมายถึง จำนวนคนทั้งหมด

R_H หมายถึงจำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบถูก
 R_L หมายถึงจำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก

ข. การหาอำนาจจำแนกของข้อกระทง

$$r = \frac{R_H - R_L}{N_H}$$

เมื่อ r หมายถึง อำนาจจำแนกของข้อกระทง
 N_H หมายถึงจำนวนคนในกลุ่มสูงซึ่ง เทียบ
 จำนวนคนในกลุ่มต่ำ (N_L)

R_H หมายถึงจำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบถูก
 R_L หมายถึงจำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก

2. การหาความเที่ยงของแบบสอบควยแบบสอบคู่ขนาน (Parallel form) ภายสูตรของ
 เพียร์สัน (Pearson Product - Moment Correlation)

$$r_{XY} = \frac{N \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{XY} หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเท่าเทียมกัน

X หมายถึง คะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบนิทานเรื่องที่ 1 ของนิทานชุดหนึ่ง ๆ

Y หมายถึง คะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบนิทานเรื่องที่ 2 ของนิทานชุดหนึ่ง ๆ

N หมายถึง จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3. รายชื่อผู้ศึกษาความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบความเข้าใจในการฟัง

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กิติยวดี บุญมี้อ อาจารย์ที่ปรึกษา
2. อาจารย์ ชลธิใจ เล็กมณีโชติ หัวหน้าระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนวัดเวทวันธรรมवास

ตารางที่ 23 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังของข้อ
กระตังเป็นรายข้อ (item intercorrelation)¹

ข้อ	นิทานชุดที่ 1	นิทานชุดที่ 2	นิทานชุดที่ 3
1	.74	.71	.58
2	.59	.63	.61
3	.91	.82	.89
4	.80	.57	.90
5	.61	.84	.64
6	.64	.76	.67
7	.61	.98	.87
8	.75	.86	.74
9	.89	.82	.88
10	.90	.72	.56

ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ยและค่าความแปรปรวนที่ได้จากการทดลองใช้ (try out) แบบสอบความ
เข้าใจในการฟังของนิทานแต่ละชุด

ค่าสถิติ	นิทานชุดที่ 1		นิทานชุดที่ 2		นิทานชุดที่ 3	
	เรื่องที่ 1	เรื่องที่ 2	เรื่องที่ 1	เรื่องที่ 2	เรื่องที่ 1	เรื่องที่ 2
\bar{X}	5.42	5.54	6.80	6.98	6.19	6.30
S^2	2.83	2.89	3.14	3.22	2.78	2.64

¹ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในคำนวณได้จากสูตรของ เพียร์สัน

ภาคผนวก ง.

นิทานและแบบทดสอบความเข้าใจในนิทานฟัง

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนฟังนิทานจากเทปบันทึกเสียง หรือ
2. ให้นักเรียนฟังคำถาม 2 ครั้ง และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่าน โดยทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เตาเผา

ณ บริเวณมืองอันกว้างใหญ่แห่งหนึ่ง มีนกนานาชนิดพากันมาหาอาหารกินเป็นประจำ และที่ริมฝั่งมีเจ้าเตาช่างคุยตัวหนึ่งอาศัยอยู่ด้วย

วันหนึ่งขณะที่เจ้าเตากำลังนอนเล่นอยู่หลังก้อนหินอย่างเพลิดเพลิน ก็ได้ยินเสียงจิ้งหรีดกบ เขียด ท่างร้องตะเบ็งเซ็งแซ่ขึ้นมา เจ้ารู้สึกทวนหูเป็นกำลัง จึงเดินไปหลังก้อนหิน มันรู้สึกว่า มันเห็นโลกมากกว่าใคร ๆ

"ไม่มีใครอีกแล้ว ที่จะเห็นโลกโคกนี้เท่าฉัน" มันคิดอยู่คนเดียว "สวัสดิ์จะ เพื่อนเตา" นกกระทงตัวหนึ่งร้องทักเตา ซึ่งกำลังยืนอย่างฝั่งฉายอยู่บนก้อนหิน เสียงนั้นทำให้เจ้าเตาสงัดอกใจจนหล่นลงมายังพื้นดิน "ขึ้นไปยืนแค่นั้น จะเห็นอะไรสักแต่ไหนเขี้ยว" นกกระทงว่า เจ้าเตาเถียงว่า "ก็เห็นอะไรเยอะแยะกว่าท่านละ" "มันไม่ไค่ครึ่งของที่ฉันเห็นมาหรอก" นกกระทงตอบพลางเล่าเรื่องต่าง ๆ ที่มันพบเห็นมาให้เตาฟัง ซึ่งเจ้าเตาก็อ้าปากฟังอย่างเพลิดเพลิน และแล้วเจ้าเตาก็เกิดความคิดว่า "แหม! ถ้าเราไค่ไปเที่ยวแคนไกลก็จะไค่ไม่นอย" มันจึงบอกนกกระทงว่า "นกกระทงจ๋า ฉันอยากไค่เที่ยวกับท่านจัง ช่วยฉันหน่อยไค่ไหมละ" นกกระทงว่า "ท่านมันไปไค่ไค่จะไปไค่อย่างไร" เจ้าเตานิ่งคิดอยู่ครู่หนึ่ง ก็ไปหากิ่งไม้ยาว ๆ มาอันหนึ่งและพูดว่า "เอ็งไค่ไหม ท่านกับเพื่อนนกกระทงอีกตัว ช่วยกันคาบกิ่งไม้คนละข้าง แล้วฉันคาบตรงกลาง ท่านฉันก็เผาไค่" "แหม! ท่านนัยออกจริง ๆ" นกกระทงกล่าวชมเชยเจ้าเตา และสัญญาว่าในวันรุ่งขึ้นจะพาเพื่อนนกกระทงมาช่วยคาบกิ่งไม้อีกคนหนึ่ง เพื่อพาเจ้าเตาบินไปไค่ด้วย

รุ่งเช้า นกกระทงทั้งสองไค่พาเตาเผาเที่ยวชมสถานที่ต่าง ๆ ที่เตาไม่เคยเห็นมาก่อนจนเจ้าเตานึกกระหิม้อยอยู่ในใจว่า "ถ้าใคร ๆ เห็นเราก็คงจะแปลกใจ และชมว่าเราเก่ง" วันรุ่งขึ้นเจ้าเตาจึงบอกนกกระทงว่า "นกกระทงจ๋า ช่วยบินต่ำ ๆ หน่อยไค่ไหมจะ ฉันเห็นไม้ซัดเลย" นกกระทงก็บินต่ำลง ขณะนั้นเองมีกาห่มสาวสองตัวบินผ่านมาเห็นเข้ากาห่มร้องทักว่า "เอ๊ะ คุณนัยเธอเตาเผาไค่แะ" กาสาวก็ว่า "จริง ๆ ค่ายซี ไค่รนะออกความคิดนี้ฉลาดจัง ออกจริง ๆ เลยนะพี่" เจ้าเตาได้ยินคำนั้น ก็นึกดีใจ และรีบอ้าปากพูดว่า "ฉันเอง เป็นคน..."

ยังไม่ทันขาดคำ เจ้าเต่าก็ร่อนลงสู่พื้นดิน ภาพหมู่ทั้งสองต่างพากันหัวเราะเยาะ ฝ่ายเจ้าเต่านั้น
 เคารวะหลังของมันแข็ง แต่มันก็ได้รับความกระทบกระเทือนอย่างแรง หลังจึงแตกเป็นระแหง
 และเจ็บระมไปหมด ทำให้การเดินของมันไม่สะดวก เต่าจึงเดินเชื่องช้ามาจนทุกวันนี้

(จากหนังสือนิทาน "เต่าเหาะ" โดย รัตนะ (นามแฝง))

คำถาม

1. ทำไมเต่าจึงขอร้องให้นกกระทาช่วย
 บินคำ ๆ
 - ก. เพราะมันกลัว
 - ข. เพราะมันมองไม่เห็นไม้ซัด
 - ค. เพราะมันอยากให้ใคร ๆ เห็นว่า
 มันบินได้
2. ทำไมนกกระทาพาเจ้าเต่าเหาะไปควย
 - ก. เพราะนกกระทาสงสาร เต่า
 - ข. เพราะนกกระทาพอใจในความ
 ฉลาดของ เต่า
 - ค. เพราะนกกระทาอยากอวดว่าตัว
 เองเก่ง
3. ทำไมขณะที่ เต่าอยู่เต่าจึงอ้าปากพูด
 - ก. เพราะมันอยากอวดตัวเอง
 - ข. เพราะมันอยากพูด
 - ค. เพราะมันเมื่อยปาก
4. นักเรียนคิดว่า "เจ้าเต่ามีนิสัยอย่างไร
 - ก. หลงตัวเอง
 - ข. ใจดี
 - ค. ขี้เกียจ
5. เจ้าเต่าเป็นตัวแทนของสิ่งใด
 - ก. ความขี้
 - ข. ความหลงตัว
 - ค. ความขี้อิจฉา
6. นกกระทามีนิสัยอย่างไร
 - ก. ใจร้อน
 - ข. ใจเย็น
 - ค. ใจดี
7. ทำไมภาพหมู่สาวจึงหัวเราะเยาะเจ้าเต่า
 - ก. เพราะมันขำที่เจ้าเต่าเหาะได้
 - ข. เพราะมันขำท่าทางของเจ้าเต่า
 - ค. เพราะมันขำเจ้าเต่าที่อยากอวดตัว
8. ผู้มีสติปัญญาในเรื่องนี้คือ
 - ก. กา
 - ข. นกกระทา
 - ค. เต่า
9. นิทานเรื่องนี้แสดงถึงอะไร
 - ก. ความกตัญญู
 - ข. ความมยโส
 - ค. ความถ่อมตน

10. นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้อะไร

- ก. คนโง่ยอมตกเป็นเหยื่อของคนฉลาด
- ข. คนที่หลงตัวเอง มักจะได้รับเคราะห์กรรม
- ค. คนที่เห็นแก่ตัว มักจะไม่มีใครคบ

กบขี้โอ่

กบตัวหนึ่ง อาศัยอยู่ในบึงใหญ่ที่มีบัวอยู่เต็มบึง วันหนึ่งฝนตกพรำ ๆ มันก็ไต่ขึ้นไปจากน้ำ พลองรำพึงว่า "ตัวเรานี้แท้จริง ๆ ไม่มีใครเห็นโลกได้ก็เท่าเรา เพราะเราสามารถเห็นสิ่งต่าง ๆ ได้ทั้งในน้ำ บนบก และในอากาศ" ขณะนั้นเอง ห่านป่าฝูงหนึ่งบินผ่านมา จากฝูงไต่ขึ้นไปรำพึง ก็พูดขึ้นว่า "โอ! ที่ท่านเห็นนั้นนะ ไม่ได้ครึ่งเท่าที่ฉันเห็นมาหรอก บึงแห่งนี้เป็นเพียงอาณาจักรเล็ก ๆ เท่านั้นเอง ในโลกนี้ยังมีอะไรที่น่าดูอีกเยอะแยะเชียวละ" เจ้ากบไต่ฟังดังนั้นก็อยากจะท่องเที่ยวไปกับห่านป่า จึงถามว่า "พวกท่าน กำลังจะไปไหนกันล่ะ" "เราจะไปทางใต้ ซึ่งมีอากาศอบอุ่นกว่านี้" ห่านป่าตอบ "ถ้ายิ่งขึ้น พวกท่านช่วยพาฉันไปด้วยคนได้ไหมล่ะ" "ท่านบินไปไม่ได้ จะไปกับเราได้อย่างไรกัน" ห่านป่าถามเจ้ากบนิ่งอยู่ครู่หนึ่ง ก็ไปคาบกิ่งไม้มาทิ้งหนึ่ง พูดยกับห่านป่าว่า "ถ้าท่านไม่รังเกียจ ก็ขอให้ห่านป่าสองตัว ช่วยคาบกิ่งไม้ข้างละตัว ส่วนฉันจะคาบอยู่ตรงกลาง ที่นี่ท่านก็จะช่วยพาฉันบินไปกับท่านได้"

ห่านป่านึกชมเชยเจ้ากบอยู่ในใจ จึงให้ห่านป่า สองตัวที่แข็งแรงที่สุดคาบกิ่งไม้คนละข้าง พาเจ้ากบไปด้วย เจ้ากบรู้สึกตัวเองลอยลอยไปในอากาศเหมือนมีปีกบิน ก็นึกชมความคิดของตัวว่า "ตัวเรานี้ฉลาดไม่เบาเลย ที่คิดวิธีท่องเที่ยวแบบนี้ได้" ห่านป่าฝูงนั้นบินไป ๆ วันแล้ววันเล่า เพื่อให้ถึงจุดหมายปลายทางที่ตั้งใจไว้ วันหนึ่งฝูงห่านบินผ่านหมู่บ้านไปเจ้ากบไต่ยืนเสียงจ้อแจ้อยู่ข้างล่าง ก็คิดในใจว่า "เสียกายเหลือเกินที่เราบินสูงเกินไป ไม่มีใครเห็นเรา ถ้ามีใครเห็นเราเข้า เขาคงประหลาดใจ และคงจะยกย่องความคิดของเราเป็นแน่" พอดคอนเย็น เมื่อฝูงห่านป่าลงพักผ่อน เจ้ากบก็พูดยกับห่านป่าว่า "วันนี้พวกท่านบินสูงเหลือเกิน เรากลัวจิตใจคอรู้สึกหวี ๆ ไปหมด ท่านช่วยบินต่ำ ๆ หน่อยได้ไหมจะ" "โง่ซี" ห่านป่ารับคำ

เมื่อบินมาถึงหมู่บ้านแห่งหนึ่ง เด็ก ๆ เหลือมาเห็นเจ้ากบบินอยู่ในฝูงห่านป่าก็ขม้อขี้ไม่บอกต่อ ๆ กันว่า "ดูสิ แปลกประหลาดเหลือเกิน เจ้ากบนั้นบินอยู่ในฝูงห่านป่า" เจ้ากบได้ยินแล้วก็รู้สึกปลื้มใจเป็นอันมาก และเมื่อบินมาถึงหมู่บ้านอีกแห่งหนึ่ง ก็มีคนเห็นอีก จึงพูดขึ้นด้วยความประหลาดใจว่า "ช่างเก่งจริง ๆ ใครหนอที่เป็นคนออกหัวคิกหัวพิเศษเช่นนี้ บอกจริง ๆ" ถึงตอนนี้เจ้ากบสุดท้ายที่ออกหน้าเงยบินอยู่ต่อไปได้ จึงอ้าปากพูดอวว่า "ก็ฉันไงละ..." ยังไม่ทันซำซำปากก็หลุดจากกิ่งไม้ หล่นลงมากระทบพื้นดิน เศษบุญที่กินบริเวณนั้นเป็นกินโคลน เจ้ากบจึงไม่ตายแต่ มันก็เจ็บระบมไปหมด ซ้ำยังถูกพวกเด็ก ๆ หัวเราะเยาะเอาอีก

(จากหนังสือนิทาน "เจ้ากบขี้ไอ" โดย รุ่ง เลื่อมรังสี)

คำถาม

1. ทำไมกบจึงขอร้องให้ห่านป่าช่วยมันค่า ๆ
 - ก. เพราะมันกลัว
 - ข. เพราะมันมองไม่เห็นซัด
 - ค. เพราะมันอยากให้เป็นใคร ๆ เห็นว่ามันบินได้
2. ทำไมห่านป่าจึงพาเจ้ากบเหาะไปค่าย
 - ก. เพราะห่านป่าสงสารกบ
 - ข. เพราะห่านป่าพอใจในความฉลาดของกบ
 - ค. เพราะห่านป่าอยากอวดว่าตัวเองเก่ง
3. ทำไมขณะที่เหาะอยู่กบจึงอ้าปากพูด
 - ก. เพราะมันอยากอวดตัวเอง
 - ข. เพราะมันอยากพูด
 - ค. เพราะมันเมื่อยปาก
4. นักเรียนคิดว่า "เจ้ากบมีนิสัยอย่างไร"
 - ก. หลงตัวเอง
 - ข. ใจดำ
 - ค. ขี้เกียจ
5. เจ้ากบเป็นตัวแทนของสิ่งใด
 - ก. ความชั่ว
 - ข. ความหลงตัว
 - ค. ความซัด
6. ห่านป่ามีนิสัยอย่างไร
 - ก. ใจร้อน
 - ข. ใจเย็น
 - ค. ใจดี

7. ทำไมเด็ก ๆ จึงหัวเราะเยาะเจ้ากบ

- ก. เพราะ ขำที่เจ้ากบเหาะได้
- ข. เพราะ ขำท่าทางของเจ้ากบ
- ค. เพราะ ขำเจ้ากบที่อยู่ากอวคั่ว

8. ผู้มีสติปัญญาในเรื่องนี้คือ

- ก. เด็ก ๆ
- ข. ทานป่า
- ค. กบ

9. นิทานเรื่องนี้แสดงถึงอะไร

- ก. ความกตัญญู
- ข. ความยโส
- ค. ความถ่อมตน

10. นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้อะไร

- ก. คนใจขอมตกเป็นเหยื่อของคนฉลาด
- ข. คนที่หลงตัวเอง มักจะได้รับเคราะห์กรรม
- ค. คนที่เห็นแก่ตัว มักจะไม่มีใครคบ

กาสร้างรัง

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว กา นกยูง นกแก้ว และนกเขาเป็นเพื่อนกัน ต่างสัญญากันว่าจะช่วยเหลือกันเสมอ ทั้งสี่สหายอาศัยอยู่ในป่าใหญ่แห่งหนึ่ง

วันหนึ่งกาต้องการจะสร้างรัง จึงบินไปหาสามสหายและถามว่า "ใครจะช่วยฉันหากิ่งไม้เล็ก ๆ มาสร้างรัง หน่อยได้ไหมจะ" "ไม่ใช่ธุระอะไรของข้า ข้ายังง่วงนอนอยู่" นกแก้วตอบอย่างเคื่อง ๆ "ไม่ใช่ของกาอะไรของข้า" นกยูงตอบ ส่วนเจ้านกเขาก็ตอบอย่างโกรธ ๆ ว่า "อย่ามามากวนใจข้า เห็นไหมว่าข้ากำลังร้องเพลงอยู่" กาจึงบินไปหากิ่งไม้เล็ก ๆ เอง เมื่อได้กิ่งไม้มาพอแล้ว ก็ไปหาสัตว์ทั้งสามแล้วถามว่า "พวกท่านไปช่วยฉันสร้างรัง หน่อยได้ไหมจะ" "ข้ายังไม่หายง่วงเลย" นกแก้วรีบปฏิเสธ "ตัวข้าก็กำลังรำแพนปีกไม่ว่างหรอก" นกยูงตอบ ส่วนนกเขาตอบเสียงค่อย ๆ ว่า "โอ้ ข้าเพิ่งหยุดร้องเพลงแสบคอ และก็เหนื่อยเหลือเกิน ขอนอนก่อนนะ"

กาจึงบินกลับมาสร้างรังของตัวเองจนเสร็จ มันคิดว่า "ที่นี่เราจะได้อะไรนุ่ม ๆ มารองรังให้อุ่นก็ละ" กาคิดแล้วคึกคัก ในที่สุดก็คึกคักออก จึงไปหาสัตว์ทั้งสามเพื่อขอขนอ่อน ๆ นุ่มของนกแก้ว นกยูง และนกเขา แต่ได้รับคำตอบว่า "ขนข้าหายหมดกระมัง ไซ้ไม่ได้หรอก" "ขนข้าสวยงาม

ถ้าให้เจ้าก็คงจะหมดสวยซิ" "ตัวข้าเล็กจะหาชนที่ใหม่ให้เจ้าไถ่ละ"

กาต้องบินไปไผ่ฝ้าย คามเอาปุ๋ยฝ้ายมารองรัง และแล้วในคืนหนึ่งลมหนาวพัดมาอย่างรุนแรง เริ่มเข้าสู่ฤดูหนาวใบไม้ตามป่าร่วงพรูลงสู่พื้นดิน อากาศเย็นลงทุกที ๆ สัตว์ป่าพากันหลบหนีความหนาว เขาหาที่อบอุ่น นกยูง นกแก้ว และนกเขา บินมาหากาและนกแก้วก็พูดกันว่า "กาจ๋า ขอให้พวกข้า ทั้งสามได้อาศัยนอนในรังหน่อยไถ่ใหม่จะ หนาวเหลือเกิน" "นะจะ กาจ๋า" กาทอบสวนไปว่า "ไม่ใช่ธุระอะไรของข้า เจ้าแก้วก็ไปนอนที่กิ่งไม้ซี แล้วเจ้านกยูงก็ไปรำแพนหาง เล่นแก้นาวซี ส่วนเจ้านกเขา ก็ไปขันเล่นแก้นาวซี"

นกแก้ว นกยูง และนกเขา คองเกาะกิ่งไม้นอนหนาวสิ้นตลอดคืน และต่างก็คิดกันว่า "รู้งี้ เราช่วยเจ้ากาไถ่หรือ ป่านนี้เราก็คงหลับสบายไปแล้ว ไม่ต้องทนทุกข์ทรมานเช่นนี้"

ส่วนกา นอนหลับสบายทั้งคืน และตื่นแต่เช้าออกไปหากินก่อนเพื่อน

(จากหนังสือนิทาน "กาสร้างรัง" โดย บุญชู สิ้นเสียง)

คำถาม

1. ทำไมนกยูง นกแก้ว นกเขาจึงไม่ยอมช่วยกาสร้างรัง
 - ก. เพราะกานิสัยไม่ดี
 - ข. เพราะพวกมันไม่ว่าง
 - ค. เพราะไม่ใช่เรื่องของมัน
2. ใครมีนิสัยเห็นแก่ตัว
 - ก. กา
 - ข. นกยูง
 - ค. นกกระทุง
3. ทำไม นกยูง นกแก้ว นกเขาจึงไม่มีรังนอน
 - ก. เพราะมันเห็นแก่ตัว
 - ข. เพราะมันไม่ยากนอนในรัง
 - ค. เพราะมันชอบอากาศหนาว
4. กามีนิสัยอย่างไร
 - ก. ขยัน
 - ข. เห็นแก่ตัว
 - ค. ซื่อเกียจ
5. นกเขามีนิสัยอย่างไร
 - ก. ซื่อ
 - ข. ใจดำ
 - ค. คุร้าย

6. ข้อใดตรงกับลักษณะของนกยูง นกแก้ว และนกเขา
- เพื่อนแท้
 - เพื่อนกิน
 - เพื่อตาย
7. ทำไมกาจึงไม่ให้เพื่อน ๆ นอน
- เพราะเพื่อนรังแกกา
 - เพราะเพื่อนไม่ช่วยกา
 - เพราะเพื่อนชอบตำหนากา
8. นักเรียนคิดว่าสัตว์ตัวใดในนิทานเรื่องนี้ ควรเอาแบบอย่าง
- กา
 - นกยูง
 - นกแก้ว
9. นิทานเรื่องนี้เกี่ยวกับ
- ความเห็นแก่ตัว
 - ความโลภ
 - ความหลง
10. นักเรียนได้อะไรจากนิทานเรื่องนี้
- คนที่หลงตนเองมักจะได้รับความหัตถ์กรรม
 - คนที่เห็นแก่ตัวมักจะได้รับความทุกข์ทรมาน
 - คนใจ เป็นเหยื่อของคนฉลาด

แม่ไก่กับเมล็ดข้าวสาลี

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีแม่ไก่ตัวเล็ก ๆ ขนสีแดงตัวหนึ่ง อาศัยอยู่ในลานนาแห่งหนึ่ง กับเพื่อน ๆ อันได้แก่ หมู แมว และหนู

วันหนึ่งแม่ไก่พบเมล็ดข้าวสาลี ซึ่งหล่นอยู่ที่พื้นดิน มันจึงเอาไปให้เพื่อน ๆ และถามว่า "ใครจะช่วยฉันปลูกข้าวสาลีบ้างจะ" "ไม่ใช่ฉัน ฉันง่วงนอนจะตาย" หมูตอบและเบือนหน้าหนี "ฉันก็เหมือนกันไม่วาง" แมวตอบพร้อมกับก้มลงเลียขนของตนเองอย่างไม่ใส่ใจ ส่วนหนูก็ว่า "ฉันจะรีบไปทำธุระ เจ้าปลูกเองก็แล้วกัน" ว่าแล้วหนูก็กระโจนหนีไป

แม่ไก่จึงลงมือปลูกข้าวแค่เพียงลำพัง ทุก ๆ วันแม่ไก่จะไปที่ทุ่งนาเผ่าคูเมล็ดข้าวสาส์ที่ กำลังเติบโตสูงขึ้นและแข็งแรงขึ้น ด้วยความภาคภูมิใจในผลงานของตัวเอง และในวันหนึ่งแม่ไก่เห็นว่าข้าวสาส์ที่พอที่จะเก็บเกี่ยวได้แล้ว ดังนั้นมันจึงไปหาสหพทั้งสามและถามว่า "ใครจะช่วยฉันเก็บเกี่ยวข้าวสาส์บ้างจะ" หมู แมว หนู ต่างตอบขึ้นพร้อมกันว่า "ไม่ใช่ฉัน" แล้วทั้งสามต่างพากันผละหนีนไป "ฉันจะทองเก็บเกี่ยวข้าวสาส์กินเก็บ" แม่ไก่อ้วพียงกับตัวเอง แต่มันก็ลงมือเก็บเกี่ยว

เมื่อแม่ไก่เก็บเกี่ยวข้าวเสร็จแล้วก็คิดว่า "ที่นี่ เราจะต้องเอาข้าวสาส์ไปทำเป็นแป้ง" แต่มันก็ไปหาสัตว์ทั้งสาม "ใครจะช่วยฉันเอาข้าวสาส์นั้นไปโรง โม่เพื่อบอกเป็นแป้งบ้างจะ" หมู แมว หนู ต่างพากันเบ้หน้า "ไม่ใช่ธุระอะไรของฉัน" หมูตอบ "ไม่ใช่ธุระงการของฉันด้วย" แมวตอบ "ไม่ใช่เรื่องของฉัน" หนูตอบ แล้วหมู แมว หนู ต่างพากันเดินหนี แม่ไก่จึงต้องเอาข้าวสาส์ที่เก็บเกี่ยวแล้วไปโรงโม่เอง และให้เจ้าของโรงโม่ช่วยโม่ข้าวให้เป็นแป้ง

เมื่อได้แป้งแล้ว แม่ไก่อก็เอาไปให้สัตว์ทั้งสามและถามว่า "ใครจะช่วยฉัน เอาแป้งนี้ไปให้คนทำขนมปัง เพื่อทำเป็นขนมปังบ้างจะ" "ไม่ใช่ฉัน" หมูตอบ แล้วก็กินอาหารของมันต่อไป "และก็ไม่ใช่ฉัน" แมวตอบ แล้วหันไปกินอาหารของมันเช่นกัน "ไม่ใช่ฉันแน่ ๆ อย่านามอง" หนูตอบพร้อมกับตั้งท่าหนี ดังนั้นแม่ไก่จึง เอาแป้งไปให้คนทำขนมปังด้วยตนเอง

เมื่อขนมปังสุกแล้ว แม่ไก่อก็เอากลับบ้าน พบหมู แมว หนู แม่ไก่จึงตะโกนพูดว่า "ขนมปังเสร็จเรียบร้อยแล้วจากที่ฉันกินได้ละนะ" "ใครจะช่วยฉันกินขนมปังบ้างจะ" แม่ไก่อถาม "ฉันเองจะแม่ไก่อ" หมูตอบพร้อมกับวิ่งกระหือกระหอบมาหาแม่ไก่ "ฉันด้วยจะ" แมวตอบพร้อมกับเลียปาก "ฉันด้วยอีกคน นะจะ" หนูตอบ แล้วก็ชะงักมอง ตาจ้องที่ขนมปัง "อี พวกท่านจะไม่ได้กินขนมปังนี้หรอก ฉันจะกินมันเอง" แม่ไก่อตอบ ว่าแล้ว แม่ไก่อก็กินขนมปังอย่างเอร็ดอร่อย หมู แมว หนู ต่างมองตาละห้อย และเหลียวหนามามองตากันด้วยความเสียคาบที่พวกมันไม่ได้ช่วยเหลือแม่ไก่อเลย

(จากหนังสือนิทาน "The Little Red Hen and the Grains of Wheat" โดย Vera Southgate)

คำถาม

1. ทำไม หมู แมว หนู จึงไม่ช่วยแม่ไก่
 - ก. เพราะแม่ไก่นิสัยไม่ดี
 - ข. เพราะพวกมันไม่วาง
 - ค. เพราะไม่ใช่เรื่องของมัน
2. ใครมีนิสัยเห็นแก่ตัว
 - ก. แม่ไก่
 - ข. หมู
 - ค. หมา
3. ทำไม หมู แมว หนู จึงไม่ได้กินขนมปัง
 - ก. เพราะมันเห็นแก่ตัว
 - ข. เพราะมันไม่อยากกิน
 - ค. เพราะขนมปังไม่อร่อย
4. แม่ไก่นิสัยอย่างไร
 - ก. ขยัน
 - ข. เห็นแก่ตัว
 - ค. ซื่อเกียจ
5. หนูนิสัยอย่างไร
 - ก. ซื่อ
 - ข. ใจค่า
 - ค. คุร้าย
6. ข้อใดตรงกับลักษณะของ หมู แมว หนู
 - ก. เพื่อนแท้
 - ข. เพื่อนกิน
 - ค. เพื่อนตาย
7. ทำไมแม่ไก่จึงไม่ให้เพื่อนกินขนมปัง
 - ก. เพราะเพื่อนรังแกแม่ไก่
 - ข. เพราะเพื่อนไม่ช่วยแม่ไก่
 - ค. เพราะเพื่อนชอบคิดว่าแม่ไก่
8. นักเรียนคิดว่าสัตว์ตัวใดในนิทานเรื่องนี้ควรเอาแบบอย่าง
 - ก. แม่ไก่
 - ข. แมว
 - ค. หนู
9. นิทานเรื่องนี้เกี่ยวกับ
 - ก. ความเห็นแก่ตัว
 - ข. ความโลภ
 - ค. ความหลง
10. นักเรียนได้อะไรจากนิทานเรื่องนี้
 - ก. คนที่หลงตนเองมักจะได้รับเคราะห์กรรม
 - ข. คนที่เห็นแก่ตัวมักจะได้รับความทุกข์ทรมาน
 - ค. คนใจ เป็นเหยื่อของคนฉลาด

หมาป่าอันธพาล

วันหนึ่ง เป็นเวลาบ่าย ลูกแกะตัวหนึ่งออกมาวิ่งเล่นในป่าละเมาะ ซึ่งไกลจากบ้าน มันรู้สึก
 กระหายน้ำเป็นกำลัง จึงเดินไปที่ขนำในลำธารอันใสสะอาด ซึ่งไหลรินมาจากภูเขา ในขณะที่เอง
 หมาป่าตัวหนึ่งกำลังจ้องมองลูกแกะ ด้วยความหิวกระหาย และคิดว่า "อิมเนื้อของเจ้าลูกแกะตัวนี้
 คงจะหวานนุ่มไม่ใช่ช้อย" พอลูกแกะเผลอ หมาป่าก็โผล่ออกมาซุกตะคอกลูกแกะว่า "เจ้าลูกแกะ
 ลำธารนี้เป็นของข้า เจ้ามากินน้ำในนี้ เจ้าจึง เป็นหนี้ข้า คืนนี้เจ้าต้องมาชำระหนี้ให้ข้ากินเสียดี ๆ
 ฮะ ฮะ ฮะ" ลูกแกะตกใจยิ่งนัก เดินกลับบ้านพลางร้องไห้พลาง "พอกับแม่ที่ไม่อยู่บ้าน แล้วใครจะ
 ช่วยเราให้รอดพ้นจากเจ้าหมาป่าใจร้ายนี้ไปได้ ฮี ๆ ๆ " ลูกแกะคิดแล้วร้องไห้สะอึกสะอื้น ขณะนั้น
 เอง เจ้าแค้นแมวใจดีเดินผ่านมาถึงร้องทักว่า "เจ้าเป็นอะไรไป ทำไมเอาแต่ร้องไห้ละ" "พี่แค้นเจ้า
 ช่วยฉันด้วย" แล้วลูกแกะก็เล่าเรื่องให้เจ้าแค้นฟัง เจ้าแค้นจึงปลอบว่า "ลูกแกะ เจ้าไม่ต้องกลัว
 เราจะไปปรึกษาพี่หมาและลุงช้าง ให้เขาช่วยเจ้าให้รอดพ้นจากเงื้อมมือของเจ้าหมาป่าอันธพาลให้
 จงใจ"

เย็นวันนั้น เจ้าแค้นพาลูกแกะไปพบลุงช้าง และพี่หมา พร้อมทั้งเล่าเรื่องราวให้ฟัง สัตว์
 ทั้งสองต่างพากันโกรธแค้นเจ้าหมาป่ายิ่งนัก ลุงช้างพูดว่า "ไม่ต้องกลัว ลุงจะช่วย เจ้าหมาป่ามัน
 ช่างร้ายจริง ๆ " พี่หมาจะช่วยด้วย" พี่หมาพูดสนับสนุน เจ้าแค้นแมวปัญญาดีเป็นผู้วางแผนขึ้นเค็ดชาก
 เพื่อกำจัดเจ้าหมาป่าอันธพาลตัวนั้น แผนการที่ตกลงกันก็คือ ลุงช้างซ่อนตัวอยู่หลังต้นไม้ใหญ่ เจ้า
 แค้นกระโดดขึ้นไปซุกตัวอยู่บนเตา ใหลูกแกะหลบไปอยู่หลังประตูบาน ส่วนพี่หมาไปแอบอยู่ข้าง ๆ บ้าน
 ต่างคนต่างเงียบ รอเวลาที่จะจัดการกับเจ้าหมาป่าอันธพาลโดยไม่ให้มันรู้ตัว

ตกค่ำเจ้าหมาป่าอันธพาลกระหายน้ำจึงจะไต่กินลูกแกะเป็นอาหาร มันค่อย ๆ ย่องเข้าไป
 ในบ้านพอลานไฟใกล้เตาไฟ เจ้าแค้นก็กระโจนเข้าชวนลูกหมา ทั้งสองของเจ้าหมาป่าเต็มแรง
 หมาป่าร้องด้วยความเจ็บปวด แล้ววิ่งกระโดดกระเผลกออกไปนอกบ้าน แต่ไปได้ไม่กี่ก้าว ก็เจอ
 กับพี่หมา พี่หมาโฉบเข้าหลัง เตะที่ขี้นกมันเต็มแรง จนมันลี้ภัยกระเด็นไปทางลุงช้างที่ซ่อนตัวอยู่หลัง
 ต้นไม้ใหญ่ ลุงช้างไขว่คว้าจับเจ้าหมาป่า ชูขึ้นกวักแกว่งไปมา แล้วเหวี่ยงโครมลงไปในหนองน้ำ

เจ้าหมาป่าอันธพาล ตามองไม่เห็น ชาก็เจ็บ ซี่โครงก็แทบจะหัก ต้องกระเสือกกระสนว่ายน้ำเข้าฝั่ง และตั้งหน้าตั้งตาวิ่งหนีไป อย่างทุลักทุเล และมันไม่กลับมาบรรจบกวนสัตว์ต่าง ๆ อีกเลย

ลูกแกะ เจ้าแถม พื้มา และลุงซ่าง ต่างก็ใจที่ได้กำจัดเจ้าหมาป่าอันธพาลนั้นมีไขมันเป็น ภัยแก่สัตว์อื่น ๆ อีกในวันหลัง

(จากหนังสือนิทาน "หมาป่าอันธพาล" โดย รุ่ง เลื่อมรังสี)

คำถาม

1. ทำไมลูกแกะจึงร้องไห้
 - ก. เพราะถูกขู
 - ข. เพราะหลงทาง
 - ค. เพราะพลัดพรากจากพ่อแม่
2. ลุงซ่างมีนิสัยเหมือนใคร
 - ก. หมาป่า
 - ข. ลูกแกะ
 - ค. มา
3. ผู้มีสติปัญญาที่สุดในเรื่องนี้คือใคร
 - ก. แกะ
 - ข. แมว
 - ค. หมาป่า
4. แมวในเรื่องนี้มีนิสัยอย่างไร
 - ก. ขยัน
 - ข. มีน้ำใจเป็นนักกีฬา
 - ค. เมตตากวขวาง
5. ทำไมหมาป่าจึงขู่ลูกแกะ
 - ก. เพราะมันอยากกินลูกแกะ
 - ข. เพราะมันต้องการแสดงอำนาจ
 - ค. เพราะมันเป็นศัตรูกับพ่อแม่ของลูกแกะ
6. ใครมีนิสัยตรงข้ามกับเจ้าแถม
 - ก. ลูกแกะ
 - ข. ลุงซ่าง
 - ค. หมาป่า
7. ข้อใดตรงกับลักษณะของเจ้าแถม ลุงซ่าง และพื้มา
 - ก. เพื่อนแท้
 - ข. เพื่อนกิน
 - ค. เพื่อนนอน
8. นิทานเรื่องนี้แสดงถึงอะไร
 - ก. ความขอมตน
 - ข. ความสามัคคี
 - ค. ความซื่อสัตย์

9. นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้อะไร
- คนทำคีย์อ้อมใกล้
 - คนพาลเกเรยอมได้รับผลตอบแทน
 - คนพุกปด เป็นคนไม่น่าคบ
10. หมาป่าเป็นตัวแทนของ
- ความชั่ว
 - ความงาม
 - ความดี

กระต่ายน้อยน่ารัก

ณ ชายป่าแห่งหนึ่ง มีลูกกระต่ายน้อยน่ารักตัวหนึ่งอาศัยอยู่ วันหนึ่ง ๆ กระต่ายน้อยตัวนี้จะป่วนเบียดอยู่ใกล้ ๆ พี่ ๆ กินใบไม้และหัวผักกาดเป็นอาหาร แล้วชวนกันเล่นดินไถลมาจากยอดเขา ซึ่งเจ้ากระต่ายน้อยมักจะถึงถิ่นเขาก่อนพี่ ๆ เพราะมันวิ่งไว

กระต่ายน้อยตัวนี้คงจะมีความสุขมาก ถ้าไม่มีเจ้านากแก่ตัวหนึ่งซึ่งอาศัยอยู่ในป่าแห่งนี้เช่นกัน มันชอบกิน กระต่ายเป็นอาหาร ดังนั้นกระต่ายน้อยและพวกพี่ ๆ จึงต้องคอยระวังเจ้านากแก่ตัวนี้อยู่ตลอดเวลา

วันหนึ่ง กระต่ายน้อยอยู่บ้านคนเดียว เจ้านากแก่ก็มาคอยเฝ้าที่หน้าประตูบ้าน พร้อมกับพูดว่า "เจ้ากระต่ายน้อย ออกมาให้ข้ากินเสียที ๆ ฮี ๆ คราวนี้เจ้าหนีไปไหนไม่รอดหรอก"

กระต่ายน้อยคิดว่า "ถ้าเราขึ้นไปบนต้นไม้ มันต้องกินเราแน่ ๆ เลย เราจะลองเสียงวิ่งหนีออกไปดีกว่า" ดังนั้น กระต่ายน้อยก็ตั้งหน้าตั้งตาวิ่งออกมาจนกระทั่งถึงเขตสุกของป่า ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของมนุษย์ กระต่ายน้อยรู้สึกเหนื่อยและกลัว จึงรำพึงว่า "โอ๊ย ฉันหิวเหลือเกิน วิ่งมาแทบขาดใจแน่ะ" กระรอกสีแดงตัวหนึ่งซึ่งอยู่ใกล้ ๆ ต้นไม้ ไคยีนคำรำพึงของกระต่ายน้อยเข้า ก็รู้สึกสงสาร จึงไปหาหัวผักกาดแดงมาให้กระต่ายน้อย "ขอบใจมากนะจ๊ะ อากะรอก" กระต่ายน้อยพุก ค่าย

ความดีใจ และลงมือกินหัวผักกาดอย่างเอร็ดอร่อย และในคืนนั้น กระทายน้อย ก็ท้องนอนเกาะกิ่งไม้ กับอากาศระลอก ซึ่งมันไม่เคยทำเช่นนั้นเลย

วันรุ่งขึ้น กระทายน้อยและอากาศระลอกช่วยกันหาทางกลับบ้าน แต่ปรากฏว่ามันจำทางไม่ได้ กระทายน้อยร้องไห้ด้วยความกลัว และเสียใจ กระทบใจจึงปลอบว่า "อย่าเสียใจไปเลย อ่าจะพา เจ้าไปหาลุงนกฮูก ให้ช่วยพาเจ้ากลับบ้านให้จงได้ เชียวละ" ลุงนกฮูกเมื่อได้ฟังเรื่องราวของกระทายน้อย ก็รู้สึกสงสารจึงรับปากว่า จะบินไปช่วยหาทางกลับบ้านให้ ไม่นานก็พบ

เมื่อไปถึงบ้าน กระทายน้อยจึงทราบจากพี่ ๆ ว่า เช้าวันนี้เจ้านากได้กลับมาเมื่อพวกพี่ ๆ ไม่อยู่ และมันจับคุ้ยหาของกระทายน้อยกิน กระทายน้อยเสียใจมาก และรู้สึกโกรธแค้นเจ้านาก ทั้งหมดคิดจะไต่บทเรียนแก่เจ้านาก โดยกระทบอกเป็นรูปร่างแผนการ แผนการก็คือ ทั้งหมดจะปลอมตัว เป็นมังกรโดยจะไขกึ่งไม้และใบไม้มาตกแต่ง

ในวันรุ่งขึ้น ทั้งหมดก็เริ่มดำเนินงานตามแผนโดยมีกระทบอกเป็นผู้นำการ ในไม่ช้ามังกร ก็เป็นรูปเป็นร่างขึ้น และแล้วเจ้านากก็ออกมาหาเหยื่อ เมื่อมาถึงยอดเขา มันเห็นมังกรซึ่งกระทายน้อย และแยกเขี้ยว พร้อมกับร้อง "ฮู ฮู " มันตกใจกลัวสุดขีดและเตรียมวิ่งหนี แต่ด้วยความรีบมันจึง สะดุดก่อนหินตกลงมาจากยอดเขา มันเจ็บปวดไปทั้งตัว แต่มันก็ตั้งหน้าตั้งตาวิ่งหนีหายลับไป

พี่ชายป่า กระทายน้อย อากาศระลอก และพี่ ๆ เห็นว่ากันอย่างสนุกสนาน ส่วนลุงนกฮูก ขอดตัวไปนอน ฝ่ายเจ้านากกลายเป็นนาคที่พิการ มันจึงหลบออกไปจากป่า ไม่กลับมาทำร้ายสัตว์อื่น ๆ อีกเลย

(จากหนังสือนิทาน "The Lively Little Rabbit"

โดย Ariane)

คำถาม

- กระต่ายน้อยจึงร้องไห้
- ก. เพราะถูกตามล่า
ข. เพราะหลงทาง
ค. เพราะพลัดพรากจากพ่อแม่
2. ลุงนกตุกมีนิสัยเหมือนใคร
ก. นาก
ข. กระต่ายน้อย
ค. กระจอก
3. ผู้มีสติปัญญาในเรื่องนี้คือใคร
ก. กระต่ายน้อย
ข. กระจอก
ค. นาก
4. กระจอกในเรื่องนี้มีนิสัยอย่างไร
ก. ขยัน
ข. มีน้ำใจ เป็นนักกีฬา
ค. เมตตากรุณา
5. ทำไมเจ้านากจึงตามล่ากระต่ายน้อย
ก. เพราะมันอยากกินกระต่ายน้อย
ข. เพราะมันต้องการแสดงอำนาจ
ค. เพราะมันเป็นศัตรูกับพ่อแม่
กระต่ายน้อย
6. ใครมีนิสัยตรงข้ามกับกระจอก
ก. กระต่ายน้อย
ข. ลุงนกตุก
ค. เจ้านาก
7. ข้อใดตรงกับลักษณะของกระจอกและลุงนกตุก
ก. เพื่อนแท้
ข. เพื่อนกิน
ค. เพื่อนนอน
8. นิทานเรื่องนี้แสดงถึงอะไร
ก. ความแค้น
ข. ความสามัคคี
ค. ความซื่อสัตย์
9. นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้อะไร
ก. คนทำดีย่อมได้ดี
ข. คนพาล เกเรยอมได้รับผลตอบแทน
ค. คนพุกปุก เป็นคนไม่น่าคบ
10. เจ้านากเป็นตัวแทนของ
ก. ความชั่ว
ข. ความงาม
ค. ความดี

ประวัติการศึกษา

นางสาวสุนีย์ เหมะประสิทธิ์ สำเร็จการศึกษาปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยม
 อันดับ 2) จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2520 ในสาขามัธยมศึกษา
 วิชาเอกชีววิทยา วิชาโทคณิตศาสตร์ ในปีการศึกษา 2521 ได้เข้าศึกษาต่อในสาขาสถิติการศึกษา
 ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย